

Succesvol samenwerken en organiseren

Passend onderwijs op de Antoniuschool in Nieuwe Niedorp

De broers Yoeri en Tim van Langen uit Winkel hebben allebei een aandoening waardoor ze moeite hebben met hun balans, coördinatie en (fijne) motoriek. Door de goede samenwerking tussen ouders, zorginstanties en school kunnen de broers 'gewoon' naar basisschool Sint Antonius, om de hoek van hun huis. Een mooi voorbeeld van passend onderwijs. Intern begeleider van de Sint Antonius Mirella Tesselaar en moeder Evelien Vlaar vertellen.

'Toen Yoeri ging lopen, zagen we dat er iets niet klopte', vertelt Evelien Vlaar, moeder van Yoeri (9) en Tim (6). 'Hij liep anders dan gebruikelijk is bij dreumesen. Daarvoor hadden we nooit iets gemerkt'. Yoeri kwam in de medische molen terecht en na drie jaar volgde de diagnose SpinoCerebellaire Ataxie (SCA), een aandoening aan de kleine hersenen. Vlaar: 'Het is een aangeboren genetische afwijking. De aandoening is progressief.' Ondertussen was zijn broertje Tim geboren. Vlaar: 'Het zou wel heel toevallig zijn als hij het ook zou hebben, dachten we nog. Maar toen hij ging lopen zagen we het meteen. Beide jongens vallen veel, bewegen ongecontroleerd, hebben een slechte balans. Hun coördinatie bij lopen, springen, maar ook bij het praten is moeilijk. En ook hun fijne motoriek wordt beïnvloed, bijvoorbeeld bij het schrijven.'

Pad gebaad

Toen Yoeri 4 werd, was er nog geen diagnose gesteld. Zijn ouders wilden graag dat hij naar het reguliere basisonderwijs in de buurt zou gaan. Vlaar: 'We zijn wel gaan kijken bij de mytyschool in Bergen, en waren daar zeker positief van onder de indruk. Maar we wilden hem liever niet elke dag zo ver uit zijn woonomgeving weghalen, we wilden dat hij lekker in de buurt schoolvriendjes zou maken.'

Tijdens het eerste gesprek met de Sint Antonius voelde het meteen goed. Zo goed dat we niet meer bij andere scholen zijn gaan kijken. De school wilde de uitdaging aangaan en kijken of het zou lukken om Yoeri passend onderwijs te bieden. Toen Yoeri een half jaar op school zat, zei school: het lukt ons en hij

mag blijven. Toen Tim 4 werd, had Yoeri het pad al voor hem gebaad.'

Plan

De toenmalige directeur van de school bedacht het ondersteuningsplan. Vlaar: 'Yoeri ging naar het reguliere kinderdagverblijf in het dorp. Iedereen kende hem daar en we hadden goed contact. Zijn extra zorgbehoefte was daar geen probleem. De directeur van de Antoniuschool zei: 'Zij kennen hem daar zo goed, kunnen zij geen ondersteuning bieden op de basisschool?'

School en kinderdagverblijf vonden elkaar, en daardoor kwam er elke schooldag een juf van het kinderdagverblijf of de bso anderhalf uur per dag langs voor ondersteuning. Eerst alleen voor Yoeri, en na een paar jaar ook voor Tim.' De jongens krijgen nog steeds ondersteuning vanuit de kinderopvangorganisatie. Daarnaast krijgt school ondersteuning van externe deskundigen die de jongens kennen.

Externe deskundigen

Mirella Tesselaar, intern begeleider op de Sint Antonius, licht toe: 'Wij hadden er als school nog geen ervaring mee om deze specifieke extra ondersteuning voor leerlingen nodig te hebben. Maar het gaat vanaf het begin goed. We werken samen met een kinderfysiotherapeut en met de ambulante begeleiding van Heliomare: een ergotherapeut, een schrijfspecialist, een ICT-specialist en een gymspecialist. Ze zijn heel beschikbaar en dat is prettig. De gymspecialist van Heliomare komt bijvoorbeeld op verzoek onze gymles bekijken en geeft tips hoe de jongens veilig en zo zelfstandig mogelijk de gymles kunnen volgen, terwijl ze ook plezier beleven

Tim, Yoeri en moeder Evelien

en succeservaringen opdoen. Met hulp van de ergotherapeut hebben we meubilair en het toilet aangepast. Via het samenwerkingsverband krijgen we budget om samen te werken en voor de extra handen in de klas. Toen de jongens nog in groep 1-2 zaten, was de hulp gericht op het stimuleren van zelfredzaamheid, hulp bij het omgaan met knutsel- en ontwikkelingsmaterialen, begeleiding tijdens de gymles en begeleiding bij het buitenspelen. Naast begeleiding bij de gymles richt de begeleiding zich vanaf groep 3 meer op hulp bij verwerking van de lesstof. De jongens hebben daarvoor meer tijd nodig, omdat het aansturen van hun spieren meer tijd kost en minder vloeiend gaat.'

Schoolvoorbeeld

Vlaar: 'Ik ben blij dat het ons is gelukt ze vlakbij huis op school te krijgen en te houden. Onze kinderen zijn een schoolvoorbeeld van geslaagd passend onderwijs. Maar dat wil niet zeggen dat het overal zo lukt. Het ligt aan zo veel: heb je goed contact met school, voelt het goed, ga je er allebei voor?'

Dat is hier absoluut aan de orde. Ik wil niets afdoen aan de mytyschool, want ik denk dat ze daar, juist door speciaal onderwijs te bieden, heel veel voor kinderen kunnen betekenen.' Tesselaar: 'De jongens ontwikkelen zich goed en hebben veel plezier op onze school, ze kunnen op leergebied goed meekomen en hebben veel vrienden in de klas. Het gaat heel natuurlijk en klasgenoten gaan op een heel gewone manier met ze om.'

Vlaar: 'Er zijn zelfs kinderen die niet eens weten dat die hulpjuffen in de klas er speciaal voor Yoeri en Tim zijn. Passend onderwijs op de basisschool heeft goed uitgedaan, maar hoe het straks met Yoeri en later Tim op de middelbare school gaat is nog een groot vraagteken voor ons. Hoe zal dat straks gestalte krijgen? Waar is hij welkom? Hoe komt hij daar, zijn er aanpassingen nodig, wie helpt hem met de gymles en andere praktische zaken? Vanaf volgend jaar gaan we ons daar serieus mee bezighouden, en dat is best spannend.'

'Onze kinderen zijn een schoolvoorbeeld van geslaagd passend onderwijs'